

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Domurad- Wilkowska

Protokolant: Paulina Demkowska

przy udziale Prokuratora: Danuty Goś – Wasilewskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 roku w Ciechanowie

sprawy:

Z. Ł. z domu P., urodzonej dnia (...) w C., córki S. i L. z domu B.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 02 lutego 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 9.040,53 zł. z tytułu (...). ŚRODKÓW na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S., **tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.**

2. w dniu 02 marca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A.(...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...) (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 2.500 zł. tytułem (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

3. w dniu 26 marca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 1.131,35 zł. tytułem FAKTURA VAT (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

4. w dniu 01 kwietnia 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 2.931,18 zł. tytułem FAKTURA VAT (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

5. w dniu 22 kwietnia 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 606,21 zł. tytułem ZAPŁATA ZA FAKT. NR (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

6. w dniu 04 maja 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 5.453,37 zł. tytułem FAKT. VAT (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

7. w dniu 08 maja 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 589,85 zł. tytułem FAKTURA (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

8. w dniu 22 maja 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych

pochodzących z rachunku głównego w kwocie 672,38 zł. tytułem FAKT. (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

9. w dniu 01 czerwca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...)

(...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 4.130,14 zł. tytułem (...). ZA FAKT. 74/AR//2015 na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

10. w dniu 08 czerwca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 1.237,02 zł. tytułem (...). ZA FAKT. (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

11. w dniu 26 czerwca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A.(...)1 w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...)

(...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 1.363,10 zł. tytułem ZAPŁATA ZA FAKT. (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

12. w dniu 30 czerwca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A.(...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...)

(...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 2.499,07 zł. tytułem ZAPŁATA ZA FAKTURĘ NR (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

13. w dniu 03 lipca 2015 roku będąc pracownikiem Banku (...) S.A. (...) w C. przy ul. (...), dokonała bezprawnego otwarcia rachunku pomocniczego o nr (...) do prowadzonego przez wymieniony bank na rzecz firmy (...) J. S. rachunku głównego o nr (...), a następnie przy jego pomocy poprzez (...) dokonała transakcji przelewu środków finansowych pochodzących z rachunku głównego w kwocie 5.848,37 zł. tytułem ZAPŁATA ZA FAKT. (...) na rachunek (...), dokonując tym samym ich przywłaszczenia na szkodę firmy (...) J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

ORZEKA:

1. oskarżoną **Z. Ł.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej w punktach 1-13 czynów, z tym ustaleniem, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób i stanowią ciąg trzynastu przestępstw z art. 284 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazuje oskarżoną, zaś na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat tytułem próby;

3. na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W. kwoty 38.000 (trzydzieści osiem) tysięcy złotych w terminie 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się orzeczenia;

4. obciąża oskarżoną opłatą w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych, oraz pozostałymi kosztami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II K 26/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. wobec wydania wyroku w sprawie w trybie art. 343 k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze.

Oskarżona Z. Ł. ma 47 lat, posiada wykształcenie średnie. Oskarżona jest mężatką i ma dwoje dzieci w wieku 21 lat i 19 lat. Obecnie nie pracuje. Przebywa na zasiłku chorobowym i z tego tytułu otrzymuje (...) złotych netto. Ponadto posiada

majątek w postaci 1/2 23/32 gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,6340 ha i domu mieszkalnego o powierzchni użytkowej 110 m². Jest również współwłaścicielką kilkunastoletniego samochodu osobowego marki P.. Dotychczas nie była karana sędownie. (protokół przesłuchania podejrzanej Z. Ł. k. 47, karta karna k. 51, dane osobowo – poznawcze k. 52)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu oskarżona Z. Ł. popełniła przestępstwa określone w art. 284 § 1 k.k.

Oskarżona w czasie popełnienia czynu była osobą w pełni poczytalną, zdającą sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność jej czynu lub winy. Można więc było od niej wymagać zachowania zgodnego z prawem. Działała ona umyślnie, w zamiarze bezpośrednim – jako pracownik banku, z ponad 25 - letnim stażem pracy, przywłaszczyła pieniądze powierzone bankowi przez klienta. Opisane przez nią działania przelewania pieniędzy kilkunastokrotnie na różne rachunki pomocnicze ewidentnie były zachowaniem przemyślanym i zaplanowanym. Niewątpliwie oskarżona zdawała sobie także sprawę z bezprawności swojego zachowania.

Stosownie do art. 284 § 1 k.k. penalizacji z tego przepisu podlega ten, kto, przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe. Przestępstwo z tegoż artykułu jest przestępstwem powszechnym. Jego stroną podmiotową polega na umyślności wyłącznie w formie zamiaru bezpośredniego, ponieważ charakteryzuje je szczególne ukierunkowanie (*dolus coloratus*) – zamiar postępowania z rzeczą jak właściciel. Innymi słowy, zachowaniu sprawcy musi towarzyszyć tzw. *animus rem sibi habendi*, zamiar zatrzymania mienia bez żadnego tytułu prawnego (wyrok Sądu Najwyższego z 06 stycznia 1978 r., V KR 197/77, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28 lutego 2002 r., II AKz 49/02) i powiększenia swego majątku kosztem majątku osoby pokrzywdzonej – wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 2003 r., V KK 212/02 (KZS 2003, nr 7–8, poz. 29); wyrok Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2007 r., IV KK 31/07 (Biul. PK 2007, nr 11). Zachowanie sprawcy polega na przywłaszczeniu cudzej rzeczy lub prawa majątkowego, a więc rozporządzeniu nimi przez włączenie do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób stanu posiadania swojego lub innej osoby. Nie występuje tu element zaboru, ponieważ jego przedmiot znajduje się w posiadaniu sprawcy (np. sprawca otrzymał go omyłkowo). Charakterystyczne dla przestępstw stypizowanych w art. 284 § 1 i 2 działanie polegające na zatrzymaniu czy też rozporządzeniu cudzym składnikiem majątku jak własnym (np. przez jego zniszczenie czy wyzbycie się go) odzwierciedla odnoszący się do jego skutków cel sprawcy, który – w sposób tożsamy dla celu przyświecającego sprawcy kradzieży cudzej rzeczy – sprowadza się do nieodwracalnego pozbawienia innej osoby mienia i uczynienia z niego swojej własności – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 października 2005 r., V KK 15/05 (OSNSK 2005, poz. 1782). Jest to przestępstwo materialne, którego można się dopuścić zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie (np. odmowa zwrotu rzeczy właścicielowi). Zobowiązanie się sprawcy do zwrotu przywłaszczonego mienia, a nawet późniejszy jego zwrot w sytuacji, w której wcześniej został uzewnętrzniony zamiar jego przywłaszczenia, nie wyłącza odpowiedzialności za dokonanie. Okoliczność ta może jednak mieć wpływ na wymiar kary (zob. O. Górniok, S. Lelental, H. Popławski, *Prawo karne. Część szczególna*, Gdańsk 1975, s. 142).

Oskarżona miała zamiar niewątpliwie ukierunkowany w określonym celu, czyli przywłaszczyła pieniądze znajdujące się na rachunku klienta banku, w którym pracowała. Fakt, iż oskarżona działała w zamiarze przywłaszczenia pieniędzy pokrzywdzonego nie może budzić wątpliwości. W tym celu bowiem bez wiedzy i zgody klienta oskarżona otworzyła kilkanaście rachunków pomocniczych, na które następnie przelewem przesyłała pieniądze. Kolejno kwoty te przelewała na rachunek brata swojego męża i ostatecznie na rzecz swojego męża. Następnie pieniądze te wypłacała bądź robiła nimi przelewy internetowe. Działała w zamiarze przestępczym. Wobec powyższego Sąd uznał, iż czyny oskarżonej stanowią przestępstwa z art. 284 § 1 k.k.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 91 § 1 k.k. (obowiązującą przed nowelizacją z dnia 01 lipca 2015r., a zastosowaną przez Sąd w niniejszej sprawie zgodnie z art. 4 § 1 k.k., z uwagi na czas popełnienia czynów) jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym

podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Oskarżona zarzucanych jej czynów dopuściła się w okresie od 02 lutego 2015 roku do 03 lipca 2015 roku, a więc w krótkich odstępach czasu, działała także w identyczny sposób, dlatego też Sąd przyjął, iż czynów tych dopuściła się w warunkach ciągu przestępstw.

Przy wymiarze oskarżonej kary Sąd wziął pod uwagę – zgodnie z art. 53 k.k. szereg okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie oskarżonej uzgodnionej z nią kary i środków karnych bez przeprowadzania rozprawy. Wniosek o którym mowa w art. 335 k.p.k. jest uzasadniony wówczas, gdy oskarżony przyznaje się do winy, a w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, można zaniechać przeprowadzenia dalszych czynności. Prokurator, zamiast z aktem oskarżenia, występuje do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, uwzględniających również prawnie chronione interesy pokrzywdzonego. Uzgodnienie może obejmować także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.

Mimo, iż w niniejszej sprawie wniosek złożony przez prokuratora odpowiadał warunkom formalnym, to na posiedzeniu doszło do jego zmodyfikowania. Wydłużony został okres próby do lat czterech oraz okres w jakim oskarżona winna naprawić wyrządzoną szkodę - do lat trzech.

Uznając oskarżoną Z. Ł. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, z tym ustaleniem, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób i stanowią ciąg trzynastu przestępstw z art. 284 § 1 k.k. Sąd skazał ją na podstawie art. 284 § 1 k.k., a na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązano oskarżoną do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W. kwoty 38.000 (trzydzieści osiem) tysięcy złotych w terminie 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Ponadto obciążono ją opłatą w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz pozostałymi kosztami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd po stronie okoliczności łagodzących wziął pod uwagę przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonej (k.51). Po stronie okoliczności obciążających Sąd zaliczył znaczną społeczną szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżoną, stopień winy oskarżonej oraz sposób jej działania.

Oskarżona dokonała przestępstw lekceważąc wszelkie normy nie tylko prawne, ale także obyczajowe i moralne. Oskarżona świadomie przywłaszczyła pieniądze klienta banku, klienta którego wielokrotnie obsługiwała będąc pracownikiem banku. Oskarżona miała wieloletnie doświadczenie w pracy w bankowości, tym bardziej więc jej zachowanie zasługuje na szczególne potępienie. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, naturalną konsekwencją zachowania oskarżonej musi być adekwatna do tego czynu kara.

Oskarżona jako osoba dorosła była w pełni świadoma swojego postępowania, winno się więc od niej wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Sąd też podnosząc te wszystkie okoliczności Sąd uznał, iż kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną, uwzględniającą stopień winy sprawcy i spełni ona swój cel jako kara. Sąd nie znajduje innych okoliczności mogących skutkować złagodzeniem kary.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na okres 4 lat próby, albowiem w przekonaniu Sądu uzasadnionym jest przypuszczenie, że pomimo niewykonania kary, oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Sąd zastosował kwalifikację uwzględniającą treść art. 4 § 1 k.k. zgodnie z którą: jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Oskarżona popełniła zarzucane jej czyny w okresie od lutego do lipca 2015r., a więc także pod rządami poprzednio obowiązującej ustawy kodeks karny (sprzed nowelizacji z dnia 01 lipca 2015r.) Zgodnie bowiem z treścią obecnie obowiązującego art. 69 § 1 k.k. – sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności powrotowi do przestępstwa. Z kolei zaś treść obecnie obowiązującego art. 70 § 1 k.k. przewiduje możliwość zawieszenia kary pozbawienia wolności maksymalnie na okres 3 lat próby. Niewątpliwie więc obowiązująca poprzednio ustawa, w myśl której istniała możliwość warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby do lat 5, jest względniejsza dla oskarżonej. Sąd zawiesił więc wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, albowiem w przekonaniu Sądu uzasadnionym jest przypuszczenie, że pomimo niewykonania kary, oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, uwzględniając jego właściwości i warunki osobiste. W przypadku oskarżonej zachodzą przesłanki do ustalenia pozytywnej prognozy kryminologicznej, która wskazuje, iż fakt zawieszenia wykonania orzeczonej kary będzie wystarczający dla zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oskarżona dotychczas nie była karana. Sąd skorzystał więc z wyjątkowego dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary dając oskarżonej szansę poprawy swojego zachowania w warunkach wolnościowych. Jednocześnie Sąd ustalił czas próby na okres 4 lat, tak aby zweryfikować, czy oskarżona rzeczywiście zasłużyła na dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary i czy nie popełni ponownie przestępstwa.

Sąd zobowiązał także oskarżoną do naprawienia szkody w całości mając na uwadze treść art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd orzekł o obowiązku naprawienia szkody, bowiem jednym z celów postępowania karnego jest uwzględnienie interesów pokrzywdzonego. Oskarżona w okresie popełnienia czynu przywłaszczyła kwotę 38.000,00 złotych. Wobec powyższego Sąd zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody w całości terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku. Termin ten został zmodyfikowany podczas posiedzenia, ale za zgodą profesjonalnego pełnomocnika pokrzywdzonego. Ustalając taki termin, Sąd wziął pod uwagę, iż jest to kwota wysoka, jednakże oskarżona obecnie posiada źródło dochodu, wobec czego oskarżona jest w stanie chociażby w ratach uiścić należność pokrzywdzonemu.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., a także zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm) Sąd zasądził od oskarżonej koszty sądowe w całości we wskazanej w wyroku wysokości. O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze sytuację materialną i rodzinną oskarżonej. Oskarżona posiada zasilek chorobowy, jest więc w stanie ponieść koszty sądowe w niniejszej sprawie, zwłaszcza że ich wysokość jest niewielka.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku